

Onu Görene Kadar

– Eien · 06 Temmuz 2018

" Hiç aşık olmadın mı?" diye sorulan sorulara " Hayır hiç aşık olmadım." diye cevap vermekten sıkılmıyordum. Evet hiç aşık olmamıştım. 18 yıllık hayatımda ne aşık olmuştum ne de sevgilim olmuştu. Ta ki onu görene kadar. 4 yıldır bu okula gelip gidiyordum ama onu daha önce görmemiştim. Yeni gelmiş. Görür görmez aşık olmuştum ona. Böyle şeyler hep filmlerde olur sanıyordum ama benim başıma da gelmişti. Onu gördüğümden beri aklımda ondan başka bir şey yok. Teneffüslerde sınıftan dışarı çıkmayan ben belki karşılaşırız ümidi ile her teneffüs dışarı çıkmaya başlamıştım. Herkes anlamıştı onu sevdiğimi ama sadece o anlamamıştı. 3-4 ay boyunca onun haberi olmadan sevdim onu. Ama artık söylemeliydim. Onun da herkes gibi bilmeye hakkı vardı.

Tüm cesaretimi toplayıp yanına gitmeye karar verdim. Kalbim yerinden çıkacakmış gibi atıyordu. Avuç içlerim terlemişti. Beynim ise onun adını söylüyordu. Serdar...

Yanında arkadaşları vardı. Tüm cesaretimi toplamışken vazgeçmek olmazdı. Yanlarına gittim. Gözüm Serdar'dan başkasını görmüyordu." Merhaba Serdar. Konuşabilir miyiz?" dedim. " Konuşalım." dedi. Onların yanından ayrılıp yalnız kalabileceğimiz bir yere gittik. Kalbim eskisinden daha hızlı atıyordu. Avuç içlerim artık terlemiyordu ama beynim daha yüksek söylüyordu adını.

Direkt konuya girdim." Serdar ben seni bu okula ilk geldiğin günden beri çok seviyorum. İlk görüşte aşık oldum sana. Böyle şeyler hep dizilerde olur zannediyordum ama daha önce hiç aşık olmayan benim başıma da geldi. Yani ben seni seviyorum." Sonunda söylemiştim. Çok rahatlamıştım. Artık onun bir şeyler söylemesini bekliyordum. " Aslı ben de seni seviyorum ama arkadaş olarak.Seninle benim aramda arkadaşlıktan başka bir ilişki olamaz. Arkadaşlarım senin için " Bu kız seni seviyor." demişlerdi ama ben inanmamıştım. Arkadaşız biz demiştik. Ama doğruymuş. Aslı zaten benim sevgilim var." Ben 4 ay boyunca ondan başkasını düşünmemiştim. Ne yaparsam yapayım onu aklımdan çıkarmadım, çıkaramadım. Çünkü onu gerçekten çok seviyordum. Ama o "Bizden sadece arkadaş olur." dedi. Ben onun aşkıyla yaşarken o başkasına aşıkta. Ağlamamak için zor tuttum kendimi. Ve kısık bir sesle " Sevgilin kim?" diye sordum. " Yağmur." dedi. Aynı saat içinde 2. darbeyi de en yakın arkadaşım Yağmur'dan yemiştim. Ben Serdar'ı nasıl sevdiğimi, onunla ilgili kurduğum bütün hayalleri Yağmur'a anlatmıştım. Benim Serdar'ı çok sevdiğimi bile bile sevgili olmuştu onunla. Onalar burada mutlu mutlu yaşarken ben olanlara şahit kalamazdım. O yüzden naklimi aldırmaya kara verdim.

12 YIL SONRA

Eskiden de yaşadığım şeyleri kağıtlara yazmayı çok severdim. Yazıp biriktirirdim. Taşınırken hepsini atmıştım ama bu kalmış. Tesadüfen dolabın arasından buldum.

Eski günleri hatırlamayacak, o günleri yaşanmadı olarak görecektim kadar mutluyum şu anda. Çünkü mutlu olmamı sağlayacak 2 tane insan var hayatımda. Bir tanesi 3 yaşındaki kızım Afra, diğeri de onun babası, benim çocukluk aşkımda Serdar.

Serdar ile 4 yıldır evliyiz. Lisedeyken " 12 yıl sonra Serdar'la evleneceksiniz." deseler inanmazdım. Çünkü ciddi bir ilişkisi vardı. Daha doğru ben öyle sanıyordum. Aslında Serdar Yağmur'la zorla birlikteymiş. Yağmur'un psikolojik sorunları varmış ve Serdar'a takıntılıymış. Serdar'da Yağmur kendisine zarar vermesin diye birlikte oluyormuş. Yani Serdar lisedeyken beni seviyormuş. Okul bitince de beni aramaya başlamış ve 6 yıl önce de buldu. Karşıma ilk çıktığında ki duygu, lise de onu ilk gördüğümdeki duygu ile aynıydı. Kalbim yine hızlı hızlı atıyordu, avuç içlerim yine terli ve aklımda hala Serdar sesleri...